

Bruksela, 13 października 2020 r.
(OR. en)

11250/20

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2020/0282 (NLE)

PECHE 267
UK 57

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy:	DECYZJA RADY w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Organizacji do Spraw Ochrony Łososia Północnoatlantyckiego ustanowionej Konwencją w sprawie ochrony łososia w północnym Oceanie Atlantyckim w odniesieniu do wniosku Zjednoczonego Królestwa o przystąpienie do tej konwencji, oraz w sprawie uchylecia decyzji (UE) 2019/937
----------	--

DECYZJA RADY (UE) 2020/...

z dnia ...

**w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej
w ramach Rady Organizacji do Spraw Ochrony Łososia Północnoatlantyckiego ustanowionej
Konwencją w sprawie ochrony łososia
w północnym Oceanie Atlantyckim w odniesieniu do wniosku
Zjednoczonego Królestwa o przystąpienie do tej konwencji,
oraz w sprawie uchylenia decyzji (UE) 2019/937**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja w sprawie ochrony łososa w północnym Oceanie Atlantyckim¹ (zwana dalej „konwencją NASCO”) została zatwierdzona decyzją Rady 82/886/EWG² i weszła w życie w dniu 1 października 1983 r.
- (2) Konwencja NASCO ma obecnie zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa, ponieważ Unia jest jedną ze Stron tej konwencji.
- (3) Zgodnie z art. 17 ust. 3 konwencji NASCO każde państwo, które sprawuje jurysdykcję w zakresie rybołówstwa na północnym Oceanie Atlantyckim lub z którego pochodzą stada łososa, może przystąpić do tej konwencji, pod warunkiem zatwierdzenia przez Radę Organizacji do Spraw Ochrony Łososa Północnoatlantyckiego, ustanowioną na mocy konwencji NASCO.
- (4) W dniu 27 maja 2019 r. Rada przyjęła decyzję (UE) 2019/937³. Decyzją tą poparto wniosek o przystąpienie Zjednoczonego Królestwa do konwencji NASCO, ale zatwierdzenie tego wniosku o przystąpienie miało nastąpić od momentu, w którym prawo Unii przestanie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa.

¹ Dz.U. L 378 z 31.12.1982, s. 25.

² Decyzja Rady 82/886/EWG z dnia 13 grudnia 1982 r. dotycząca zawarcia Konwencji w sprawie ochrony łososa w północnym Oceanie Atlantyckim (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, s. 24).

³ Decyzja Rady (UE) 2019/937 z dnia 27 maja 2019 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Konwencji w sprawie ochrony łososa w północnym Oceanie Atlantyckim w odniesieniu do wniosku Zjednoczonego Królestwa o przystąpienie do tej konwencji (Dz.U. L 149 z 7.6.2019, s. 61).

- (5) Zgodnie z art. 129 ust. 4 Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej¹ w okresie przejściowym Zjednoczone Królestwo może negocjować, podpisywać i ratyfikować umowy międzynarodowe w imieniu własnym w obszarach należących do wyłącznej kompetencji Unii, pod warunkiem że takie umowy nie wejdą w życie ani nie będą stosowane w okresie przejściowym, chyba że Unia wyrazi na to zgodę. W decyzji Rady (UE) 2020/135² określono warunki i procedury udzielania takiej zgody.
- (6) Pismem z dnia 3 kwietnia 2020 r. Zjednoczone Królestwo powiadomiło Komisję o swoim zamiarze wyrażenia zgody, w imieniu własnym, na związanie się konwencją NASCO w okresie przejściowym.
- (7) Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2020/1305³ upoważnia Zjednoczone Królestwo do wyrażenia zgody, w imieniu własnym, na związanie się konwencją NASCO, jako że warunki określone w art. 3 ust. 1 decyzji (UE) 2020/135 są spełnione.

¹ Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7.

² Decyzja Rady (UE) 2020/135 z dnia 30 stycznia 2020 r. w sprawie zawarcia Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 1).

³ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2020/1305 z dnia 18 września 2020 r. upoważniająca Zjednoczone Królestwo do wyrażenia zgody, w imieniu własnym, na związanie się określonymi umowami międzynarodowymi w obszarze wspólnej polityki rybołówstwa Unii, które mają być stosowane w okresie przejściowym (Dz.U. L 305 z 21.9.2020, s. 27).

- (8) Zgodnie z art. 66 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza¹ (UNCLOS) państwa, z których rzek pochodzą stada anadromiczne, są w pierwszej kolejności nimi zainteresowane i ponoszą za nie odpowiedzialność. Państwo, z którego pochodzą stada anadromiczne, zapewnia ich zachowanie w drodze podejmowania odpowiednich środków regulujących połowy na wszystkich wodach położonych między lądem a zewnętrznymi granicami swojej wyłącznej strefy ekonomicznej. W przypadku gdy stada anadromiczne wędrują do wód lub poprzez wody położone między lądem a zewnętrznymi granicami wyłącznej strefy ekonomicznej danego państwa innego niż państwo pochodzenia, państwo to współpracuje z państwem pochodzenia w zakresie zachowania tych stad i gospodarowania nimi.
- (9) Aby zapobiegać połowom o nie zrównoważonym charakterze, w interesie Unii leży, aby Zjednoczone Królestwo współpracowało w zakresie zarządzania stadami łososia, przestrzegając w pełni postanowień UNCLOS oraz Porozumienia w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących oraz zarządzania nimi² z dnia 4 sierpnia 1995 r., lub wszelkich innych umów międzynarodowych lub norm prawa międzynarodowego.

¹ Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 3.

² Dz.U. L 189 z 3.7.1998, s. 17.

- (10) Zgodnie z art. 66 UNCLOS państwo pochodzenia stad anadromicznych i inne państwa połowiące te stada zawierają układy w celu wykonania postanowień tego artykułu. Taką współpracę można nawiązać w ramach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem.
- (11) Przystąpienie Zjednoczonego Królestwa do konwencji NASCO umożliwi temu państwu współpracę w zakresie niezbędnych środków zarządzania rybołówstwem i ochrony, z należytym uwzględnieniem praw, interesów i obowiązków innych państw oraz Unii, i pozwoli zapewnić, by działalność połowowa była prowadzona w sposób gwarantujący zrównoważoną eksploatację odnośnych stad łososia.
- (12) Przystąpienie Zjednoczonego Królestwa do konwencji NASCO przed upływem okresu przejściowego umożliwiłoby temu państwu pełną realizację zobowiązań wynikających z UNCLOS w odniesieniu do środków ochrony i zarządzania, które wejdą w życie z chwilą zakończenia okresu przejściowego, gdy prawo Unii przestanie mieć do zastosowania do Zjednoczonego Królestwa. W interesie Unii leży zatem wyrażenie zgody na wniosek Zjednoczonego Królestwa o przystąpienie do konwencji NASCO.
- (13) W celu zachowania jasności i pewności prawa należy uchylić decyzję (UE) 2019/937,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Rady Organizacji do Spraw Ochrony Łososia Północnoatlantyckiego (zwanej dalej „Radą NASCO”) ustanowionej Konwencją w sprawie ochrony łososia w północnym Oceanie Atlantyckim (zwanej dalej „konwencją NASCO”), polega na wyrażeniu zgody na wniosek Zjednoczonego Królestwa o przystąpienie do konwencji NASCO.
2. Komisja jest upoważniona do głosowania w Radzie NASCO w sprawie przystąpienia Zjednoczonego Królestwa do konwencji NASCO oraz w sprawie członkostwa Zjednoczonego Królestwa w Komisji Zachodniej Grenlandii i Komisji Północno-Wschodniego Atlantyku.

Artykuł 2

Decyzja (UE) 2019/937 traci moc.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w ...

*W imieniu Rady
Przewodniczący*
